

Forfatter: Udrag fra Det forbandede Huus

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 108.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366356048.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

»Jeg vil vaage ved Barnets Vugge; gjør du i Guds Navn hvad du kan og maa,« sagde Johanne; og Frants tændte Lygten taus og gik til Værkstedet. Der tog han Øxe og Brækkejern og gik til Pulterkammerdøren. Kammeret er mit eget - sagde han ved sig selv - Hvo vil forbyde mig at opbryde det? Han satte Brækkejernet til, og det var skeet. Halv ængstelig aabnede han dog Døren; men da han traadte ind, blev han rolig og begyndte trøstigt sin natlige Gjerning. Han belyste med Lygten hver Plet paa Muur og paa Gulv; men der var Intet som nærrede hans Mistanke. Nogle Sække med Brænde stod i en Krog; dem udrystede han, og hver Pind syntes ham mistænkelig som et Dødningebenen; men han fandt intet Spor af hvad han søgte. Kammeret var forresten ryddet og, som det lod til, nylig vadsket og reengjort. Nu begyndte han paa at opbrække Gulvet. Da syntes det ham, en Haand greb i Døren til Naboens Huus. Han tog forsigtig Lygten i den venstre Haand og holdt fast om Øxeskaftet med den høire. »Har Nogen Lyst til at hjælpe mig« - sagde han halv høit - men der kom Ingen. Frants satte Lygten fra sig igjen og begyndte paany at hamre og haandtere med Bræderne; uden selv ret at vide hvorfor begyndte han nu tillige at fløite paa en Sang, som hans gamle Mester altid pleiede at nynne, naar noget Arbeide ret skulde gaae ham fra Haanden. Men Frants havde ikke hamret og fløitet ret længe, førend det greb i Døren igjen. Nu tog han Lygten og Øxen og reiste sig - idetsamme 109 gik Døren op og en høi hvid Skikkelse traadte ham langsomt imøde, med et Aasyn som fra Fordømmelsens Bolig.